

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر اسید هیومیک و شوری بر رشد رویشی و برخی خصوصیات فیزیولوژیکی پنبه (رقم ورامین)

محل انتشار:

دومین همایش ملی دستاوردهای نوین در تولید گیاهان روغنی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه شریعتی نیا - کارشناسی ارشد دانشگاه شهید باهنر کرمان

علیرضا کریمی گوغری - کارشناس ارشد مرکز تحقیقات کشاورزی کرمان

نرگس سلطانی نژاد - کارشناسی ارشد دانشگاه شهید باهنر کرمان

محدثه شمس الدین سعید - دانشجوی دکترای زراعت دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

اسید هیومیک یکی از اسیدهای آلی تأثیرگذار و رشد و نمو گیاهان است که اثرات تخریبی بر محیط زیست ندارد و شوری یکی از مشکلات عمده کشاورزی ماست. به منظور بررسی اثرات اسید هیومیک و شوری بر رشد رویشی و برخی خصوصیات ویدئو لژ کمی پنبه رقم ورامین آزمایشی با 16 تیمار و پنج تکرار به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در گلخانه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کرمان انجام شد. تیم آن‌ها شامل سه سطح اسید هیومیک (30، 60، 90) میلی‌گرم در لیتر و سه سطح شوری (9، 12 و 15) دسی زیمنس بر متر به همراه آن مقطع (شاهد) بود. دیوارهای اسید هیومیک برخی خصوصیات فیزیولوژیکی را با اختلاف معنی داری نسبت به شاه تحت تأثیر قرار داد ($p < 0.05$) از جمله باعث افزایش کلروفیل a به میزان 13%، کار تنوئید 20% و همچنین وزن خشک اندام‌های هوایی را به میزان 20% افزایش داد. تیمور شرقی نیز موجب کاهش معنی‌داری در اکثر ستاد مورد بررسی شد ($p < 0.05$) از جمله اثرات شوری کاهش کلروغیل b به میزان 33 در کلروفیل ab کام 24 برد، ارتفاع ساقه 32%، وزن خشک اندام‌های هوایی 20% و در نهایت افزایش نشت یونی به میزان 51%. اثرات متقابل شوری و اسید هیومیک به جز بر کلروفیل ab و دیگر صفات معنی‌دار نبود. (15) زیمنس بر متر) بود.

کلمات کلیدی:

اسید هیومیک، پنبه، شوری، کلر و فیل، نشت یونی غشاء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/235944>

